

KYRKJEBLAD

for SØR-FRON

NR. 1

VÅR 2019

ÅRGANG 64

Her kommer et vårtegn. En Mogop som blomstrer i en ellers så gråbrun lyng tidlig i mai. Foto: Terje Solberg.

Prestens Hjørne

«Nei, slik er fasten som jeg vil ha!» (Jes 58,6)»

Før i tiden var fastetiden en viktig årstid. Allerede i 4. århundre ble det avgjort at fasten skulle vare i 40 dager slik som Jesus fastet i ødemarken i førti dager og førti netter etter sin dåp (Matt 4,1-11). Dette var tiden for å prøve seg selv og prøve sitt forhold til Gud og kirken. Det har alltid vært viktig for kristne mennesker å erkjenne dødeligheten, synden og behovet for en frelser. Det innebærer å erkjenne sin svakhet, men samtidig vår lengsel etter å strekkes oppover. At av jord er vi kommet og til jord skal vi bli – men at ved Jesus Kristus skal vi igjen oppstå.

Det er grunnleggende for vår tro, at kristendommen først og fremst dreier seg om budskapet om at Jesus Kristus døde for oss, at han gav oss sitt liv til soning for våre synder og til å gi oss tilgivelse. Ikke bare det: Han sto opp fra de døde for å gi oss del i seieren, i håpet og i fremtiden. Med å ta oss med til det vondeste og dypeste av vår menneskelighet viste han oss hvordan kjærligheten, som er sterkere enn døden, seirer, sprenger grenser, åpner nye dimensjoner i livet.

Derfor er fastetiden også tid for å uttrykke takknemlighet for den gaven oss er gitt i Jesus Kristus. Det gjør oss så godt å få lov til å møte en nådig og raus Gud, en Gud som skaper livsmot, trøst og håp for oss mennesker. Ikke bare for oss selv, men også for våre med-mennesker. Fastetiden bør inneholde det perspektivet at vår neste trenger oss. Selvfølgelig er dette en tid til å reflektere over oss selv, men det er like viktig at vi bruker fastetiden til å kjempe for at Guds kjærlighet i Jesus Kristus blir gitt til alle mennesker, uavhengig av prestasjoner. I møte med kirkens Fasteaksjon i april, når konfirmantene går fra dør til dør i bygda vår og samler inn penger til arbeid blant de som trenger det mest grunnleggende i livet for å overleve, kommer også fastens budskap frem.

I Jesaja 58 sier Herren vår Gud: «Nei, slik er fasten som jeg vil ha: at du løslater dem som med urett er lenket, sprenger båndene i åket og setter de undertrykte fri, ja, bryter hvert åk i stykker, at du deler ditt brød med dem som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus, at du sørger for klær når du ser en naken, og ikke svikter dine egne» (Jes 58,6-7).

God påske, alle sammen!

Sokneprest Kristinn Olsson

Sørg for meg, min Fader du!

NoS nr. 310

Dette er ei gamal tysk salme skrivi omkring 1600-1700 talet. Men, Elias Blix omsette ho til norsk ca. 1890. Melodien laga Ludvik Lindeman omkring 1860.

Denne salma vart ofte brukt i mi konfirmantførebuing, særleg da som heimelekse og høring. og da måtte vi lære alt utanåt, noko eg er takksam for i dag.

I denne salma søker vi Guds hjelp og omsorg til alt gjennom livet vårt, også når angst, tvil og uro er nær ved å få overtaket.

Eg nyttar høve til å takke Synøve for tilliten og utfordrer samtidig Audny Morken til neste salme.

Med helsing til døkk alle frå Eldrid Listad.

*Sørg for meg, min Fader du! Eg vil ikkje sørgja
og i veik og vesal tru om mi framtid spørja.
Sørg du for meg all mi tid, sørg for meg og mine!
Gud, allmechtig, god og blid, sørg for alle dine!*

*Sørg at eg på dine ord trutt må vare taka,
av min dåp og Jesu bord, støtt må krafti smaka!
Sørg for dei som styrer land, dei som Ordet lærer,
alle som i kvar sitt stand her og der seg nærer.*

*Sørg for sjel og lekam her medan eg skal leva!
I di hand, som allting ber, vil eg trygt dei gjeva.
Sørg, min Gud og fader kjær, mest for mine tankar,
At dei aldri, kvar eg fer, vilt ifrå deg vankar!*

*Sørg for meg når opp eg står og til arbeid stundar,
og når eg til kvila går og mitt auga blundar!
Sørg så for mitt kall og stand, hand og munn og ande,
for den gjerning som eg kan, sørg i von og vande!*

*Sørg for hus og heim og bu, og for namn og æra!
Sørg at eg i tol og tru krossen her må bera!
Sørg for kvart eit steg eg her enn på jord skal tredda!
Sørg at så med fred eg fer heim til himmelgleda!*

Fylkesblomsten for Oppland – Mogop – pryder framsida vår i dette nummeret

Mogop tilhører soleifamilien, og er en av våre vakreste vårblomster.

I de områdene av landet hvor den finnes, er det terapi i seg selv å dra på en vårtur til fjells, eller til de tørre sandrike furumoene i Øst-Norge for å oppleve blomstringen. De skinnende hvite blomstene er kledd utvendig med en "pels" av gullhår, og planten blomstrer så tidlig på våren at den har liten konkurranse om skjønnheten fra andre planter.

Mogop finnes utbredt i Skandinavia, Tyskland, Mellom- og Øst-Frankrike. I Norge vokser mogop på tørre steder i Østlandsområdet og nordover til Tynset i Hedmark og Oppdal i Sør-Trøndelag. Planten er mest vanlig i Jotunheimen og på Dovrefjell. I fjellet kommer gjerne mogopen så tidlig i blomst at fjellvandlerne går glipp av blomstringen. I lavlandet ble den brukt som kalendertegn, - "når mogopen begynte å nikke, kunne kua livberge seg ute»!

Kilde: Naturhistorisk museum.

Påskeandakt 2019

Påske og oppstandelsens håp

Korset kan vi fatte. Dødens virkelighet kjenner vi godt til. Men kan vi fatte oppstandelsen?

At våren kommer snart, det vet vi. Så lenge det er tale om sol og måne, blomster og trær, kan vi være i en grunnleggende tillit til tilværelsen. Men at oppstandelsen fra de døde, og nytt liv angår oss som hendelse, kan det være vanskeligere å tro eller begripe.

For kort tid tilbake besøkte jeg Sankt Peter-kirka i Kairo i Egypt. I 2014 var det et terrorangrep her. Det var vondt å se minneplatene med bilder av de 29 som ble drept. Da vi stod utenfor kirkeporten kom ei kvinne bort og pekte på bildet av ei av de drepte og sa at dette var hennes søster. Hun uttrykte sorg og savn i det hun fortalte, og slik ble de døde på minneplata mer enn navn. Dette gjorde et sterkt inntrykk sammen med det som under besøket ellers ble formidlet av tro, håp og tillit til at døden ikke er det siste.

I møtet med hun som hadde mistet søstera si, med kirkerommet og minneplatene tenkte jeg på påskeberetninga der mismot og frykt bredte seg blant Jesu venner da han døde. Da han sto opp, vendte motet tilbake. Det sier noe om at Jesu oppstandelse er vårt fremtidshåp, men også en livgivende kraft her og nå. –Frykt ikke! sa engelen ved graven. –Fred! Sa Jesus da han møtte sine venner.

Ved besøket i Egypt var jeg også på retreat - og opplæringssenteret Anafora. Etter koptisk tradisjon har de mange ikoner og malerier. I en egen halvsirkel formidles historia om Maria Magdalena. Bildene viser at Maria Magdalena opplever seg sett av Mesteren, og at hun vil ære Ham ved å vaske føttene hans. Senere klamrer hun seg gråtende til korset, og i sorg går hun til graven og får oppleve den oppstandne i hagen. På det neste ikonet i serien ser vi hvordan hun forteller de andre om hva hun har opplevd. Rak og myndig står hun der og forteller at Mesteren lever. Hun har møtt Ham! Hun har opplevd kraften og håpet i møtet med den oppstandne.

Påskemorgen slukker sorgen, sier salmen. Og jeg vil gjerne legge til – og skaper mot og håp! Påskens budskap kaster lys over livet og døden, forsoning og kjærlighet, nestekjærlighet og gudskjærlighet. Det folder seg ut i stadig nye nyanser i håpet som får sin sterkeste ramme i Jesus Kristus, som på påskedag viste oss at selv ikke døden kan stå imot kjærlighetens kraft.

Jeg ønsker dere alle en velsignet påskehøytid!

*Solveig Fiske
biskop*

Bildet er fra retreat- og opplæringssenteret Anafora i Egypt, som biskopene i Den norske kirke besøkte i januar i år.
Foto: Solveig Fiske.

Lise Løkken

Når vi snakker om Sørheim, dukker navnet Lise Løkken fort opp.

Lise har vært Sørheims Venners ansikt utad i mange år; og kirkebladet bad om å få en prat med henne om frivillig arbeid og frivillighet, som har vært en stor og viktig del av Lises liv.

Da vi ringte og spurte om vi kunne få en prat, svarte Lise raskt at det var ikke hun var leder i Sørheims venner lenger. Arne Gilleberg er leder, valgt på årsmøtet i februar i 2018. Da hadde Lise Løkken vært leder helt fra starten i 2004, og til årsmøtet i 2018.

Vi presiserte fort at det ikke var Sørheim Venner vi ville skrive om denne gangen, men om den personen, som igjennom mange år, helt fra starten, hadde vært en stødig og sterk drivkraft i foreningen, og ledet Sørheims Venner fram til det venneforeningen står for i dag.

Engasjementet og interessen for eldre startet allerede i barndommen. Tannlegekontoret lå ved «gamle» «Gammel-heimen», og når Lise skulle til tannlegen fikk hun beskjed av bestemoren: «Ta med deg en pose kamferdrops og besøk ho Julie!»

Lise vokste opp hos besteforeldrene Alma og Kristian Strype, og gikk på Liene skole. Kristian drev butikken Bjørkheim i Lia, og Lise var tidlig med i butikken. Etter hvert tok Lise mer og mer over den daglige drifta, og da bestefaren døde i 1970 overtok Lise.

I 1970 ble butikken nedlagt på grunn av for lavt kundegrunnlag.

Kanskje ble nysgjerrigheten og og interessen for mennesker lagt allerede der. I arbeidet på butikken kom Lise i kontakt med mye folk, unge som gamle.

I en kort periode var Lise tilsatt i Sør-Fron kommune.

Etter tre år i Oslo på Norges kommunal- og sosial-skole, kommunal-linja, var det tilbake til Sør-Fron kommune. Fra 1995 og fram til 2008 var Lise tilsatt i Nord-Fron kommune.

Sørheims Venner ble grunnlagt i 2004. Blant initiativtakerne var Bjørg Sørjordet og Willy Heimstad. Det ble invitert til et møte, en arbeidsgruppe ble nedsatt, et konstituerende møte ble holdt; Lise Løkken ble valgt til leder.

Å få være med å legge til rette for trivselsskapende tiltak for beboerne på Sørheim var en stor og spennende utfordring; gjennom gjerning få være et være et medmenneske!

Nå var ikke Sørheim et nytt og fremmed sted for Lise. Gjennom speiderbevegelsen, saniteten

og husmorlaget hadde det blitt mange besøk og deltaking i mange arrangement opp gjennom årene.

Lise Løkken har gjennom alle år beholdt et dypt og ekte engasjement for det arbeidet Sørheims Venner driver.

Foreningens mål er kort formulert - «trivsel og nytte».

Det blir arrangert handleturer hvor de som ønsker det får skyss og ledsagelse til Vinstra eller Ringeby. Ofte arrangeres det søndagsmiddag og hyggelig selskap for beboerne i fellesarealene. Sankthans-feiringen er et av de største arrangementene.

Særlig populære er de årlige utfluktene.

Alt dette har det vært mulig å gjennomføre bare ved hjelp av mange hjelpere, og Lise sier hun alltid har blitt møtet med ja-ord og stor velvilje når Sørheims Venner har gått ut og spurt om hjelp.

Arne Gilleberg har overtatt roret, men Lise sitter fortsatt i styret. Hun presiserer tydelig at hun aldeles ikke vil være noen «syvende far i huset», men håper hun fortsatt kan være med og aktivt ta del i det arbeidet Sørheims Venner driver.

Idet vi er i ferd med å avslutte samtalen kommer Svanhild innom, og hun har en tydelig melding til Lise: «Du får ikke forlate oss, det er så godt å vite at vi har deg i huset»!

Karl Olsen

Konfirmantar i Sør-Fron kyrkje 19. mai 2019

Iselin Aspeslåen
Marte Baukhol
Inga Bjerke Bjormyr
Oda Brendstuen
Louise Strømstad Brinkmann
Tonje Hernæs Doseth
Signe Gravdal
Marie Jacklin Haugen
Camilla Breistad Haugsjordet
Karoline Haverstadløyken
Mona Kristin Morken
Indy Sophie Nymoen
Karen Marie Nystuen
Kristina Olsen
Anna Rita Skurdal
Åshild Haadem Svelle
Marie Olstad Sylte
Sunniva Wadahl

Jan Auglestad
Julian-Isak Løyken Bjørkhaug
Jostein Bratlien
Oddvar Marius Gryttingslien
Lasse Tormod Kristiansen Melgårdshagen
Sivert Nyhus
Snorre Olsen
Thomas Rolstad
Amund Seielstad
Iver Skriubakken
Vetle Wangen
Even Wassrud

K2019NFIRMANT

Fra konfirmantleiren på Lillehammer 8.–10. februar

Alle foto:
HEKTA

Teen Camp i Kragerø

I dagene 4.-10. august deltok 3 av fjorårskonfirmantene (2018) på Teen Camp. Leiren har som mål å skolere ungdomsledere i tillegg til det sosiale fellesskap mellom ungdom som er det overordnede mål for alle HEKTA leirene.

Deltakere fra Sør-Fron var Hedda Kolobekken, Solvår Byrløkken og Jeanett Kristiansen.

Ungdommene har deltatt i to undervisningstimer med årets konfirmanter der de fortalte om opplevelsene sine og hva de hadde lært.

Lederskolering og friluftaktiviteter innrammet av sjø og sommersonne må bare være helt topp, skal en tro på våre deltakere på Teen Camp. Dette har blitt til gode minner.

Hedda, Solvår og Jeanett har også presentert en ide om og plan for et fellesarrangement/fest i kapellet for elevene ved ungdoms-

skolen. Endelig plan for gjennomføring er gjort sammen med menighetspedagog Ann-Kristin Fauske Mathisen. Flere fra staben vil selvfølgelig bidra under arrangementet. Soknerådet og staben ønsker å prioritere fellesskap med og for ungdom.

Festen kalles White Party, og her blir det aktiviteter og servering.

Takk til Hedda, Solvår og Jeanett for inspirasjon, ideer og ikke minst vilje til å gi noe tilbake til menighetsarbeidet.

Utfordringen blir nå å få flere til å reise på Teen Camp. Tilbakemeldingene fra tidligere er som nevnt positive, så det kan trygt anbefales.

Vi sees på White Party, invitasjonen kommer.

Kristian

HEKTA

Samefolkets dag

I messa i Sør-Fron kirke søndag 3. februar, markerte soknepresten samefolkets dag.

Sokneprest Kristinn Olason leste både hilsningen og velsignelsen på sørsamisk, og det ble bedt for samefolket og deres livsvilkår i forbønnen.

Fra orgelgalleriet fikk vi både preludium og postludium komponert av en av våre tidligere organister; Kjell Mørk Karlsen, som ble flott framført av vår kantor Sergey Shulga.

6. februar, er samefolkets dag. Den ble første gang feiret i 1991. Dagen er felles for samer i Norge, Sverige, Finland og Russland.

Dagen markeres til minne om det første samiske Landsmøtet som ble holdt i Metodistkirken i Trondheim, 6. - 9. februar i 1917.

Landsmøtet i 1917 var første gang nord- og sørsamer fra flere land var samlet. Målet var å arbeide for felles samiske saker over landegrensene.

1989 ble det første sametinget valgt.

Kong Harald beklaget i 1997 den urett den norske stat tidligere har påført det samiske folk.

Sametingets parlamentsbygg, som ligger i Karasjok, ble åpnet av Kong Harald 2. november 2000.

I 2003 ble 6. februar offisiell flaggdag i Norge.

Nytt fra trosopplæringa i Sør-Fron

Flere får prøve seg som prest i dåpshandlingen.

Sang i gudstenesten.

Soknepresten forteller om nattverd.

Vi lager engler.

Prosesjon med tulipaner i gudstjenesten.

Maria får besøk av engelen Gabriel.

Finn fem feil!

Dei to bileta er nesten like. Finn du dei fem feila på biletet til høgre?

Fargelegg!

Bartimeus var blind. Då Jesus kom forbi, ropte Bartimeus på han. Jesus ga han synet tilbake.

Teikningar: Kari Sortland

Finn 10 jentenamn!

I rutenettet under har vi gøymt ti jentenamn. Namna står bortover og nedover. Klarar du å finne alle saman?

J	A	K	A	L	I	T	E	A
U	M	U	L	I	E	I	E	M
V	Ø	L	P	N	V	R	M	A
S	M	E	I	N	I	I	M	K
I	S	A	B	E	L	L	A	O
R	O	T	E	A	D	Y	K	K
I	F	A	T	U	E	K	N	O
L	I	N	O	R	A	M	A	L
S	E	N	K	V	S	A	S	I

Gje barnebladet
Barnas til eit barn
du er glad i!

Desse oppgåvene
er henta frå bladet.

Bestill abonnement

på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00

Vitsar

Ein turist kom
til Bergen på en regnvers-
dag. Han spurde ein gut
som gjekk forbi:

- Sei meg, regnar det alltid her?
- Eg vet'kje, svarte gutten, eg e bare elleve år.

Audun hadde
byrja i første klasse
og skrytte til læraren sin:

- Pappa og eg veit alt!
- Ja vel? Kva heiter hovudstaden i Mongolia, då?
- Det er det pappa som veit.

Besøk fra Keswick Christian school i Florida

Kor og korps.

Tekst og foto: Karl Olsen

Søndag 10. mars var det sang- og musikk gudstjeneste i Sør-Fron kirke.

Fra Keswick Christian school i St. Petersburg, Florida, hadde vi fått besøk av kor og korps, 54 ungdommer, som deltok under gudstjenesten.

Skolen er en privat, kristen grunnskole, middelskole og videregående skole.

Keswick Christian school har også et tilbud til småbarn - «barnehage». Skolen er ikke knyttet til noen kirke eller kirkesamfunn. Skolen ønsker å gi et godt, overordnet læringsmiljø, som er tro mot de kristne verdiene som definerer oss.

Både kor og orkester hadde egne innslag under gudstjenesten, men også felles nummer.

Orkesteret startet med et stykke av Mozart. Så fikk vi blant annet temaet fra «The Lion King», den Rosa Panteren og en negro spiritual: «Joshua fit the battle of Jericho».

Koret vartet også opp med flere nummer, kanskje litt ukjente for de fleste av oss, alt gjennomført på en var og sikker måte.

I det hele tatt; både kor og orkester var svært dyktige, det var et høyt nivå på utførelsene.

Det var en sann fornøyelse å lytte til både kor og orkester.

Menigheten fikk også være med å synge 4 salmer sammen med kor og orkester; «How Great Thou Art», «Blessed Assurance», «Navnet Jesus Blekner Aldri» og til slutt «10,000 Reasons (Bless the Lord)».

Vi snakket med flere av ungdommene, fra både koret og orkesteret, under samlingen i kulturhuset etter gudstjenesten.

Ellie fortalte at hun hadde vært med i koret i et år, mens Alicia hadde vært med i fire.

Koret – med sin dirigent Steve Ko.

Alicia og Ellie.

Begge syntes det var veldig fint å synge i koret; både det å kunne være med å gi en opplevelse, men også være en del av et større fellesskap var noe de framhevet som veldig godt og positivt.

Zacharias hadde startet med trompet, men gått over til percussion, Josh spilte tenorsaks- ofon.

Begge hadde begynt å spille piano da de var fire år.

De fortalte at det var 45 minutters øvelse både i kor og orkester hver dag - 5 dager i uka. Resten av dagen inneholdt de samme fagene vi har i vår skole, men det kunne variere fra periode til periode hva som ble vektlagt.

På spørsmål om hva de gjorde på fritida, svarte Alicia at hun hadde en jobb, ellers var det leksearbeid. Leksearbeid var det Ellie også brukte tiden sin til.

For Zacharis var det basketball. Men han hadde også en jobb i kapellet. Der stilte han opp hver søndag morgen. For Josh var det basketball og svømming som gjaldt.

Ingen av guttene nevnte noe om leksearbeid.

Zacharias og Josh.

Alle hadde tenkt litt på hva de skulle satse på når de var ferdige på KCS. Alicia ville ta biologi, Ellie tenkte å prøve seg på journalistikk.

Zacharias trodde det måtte bli noe med teknologi. Josh tenkte på business og musikk.

Foreløpig hadde de god tid på seg, ønskene kunne endre seg flere ganger før de var nødt til å ta en bestemmelse.

Orkesterdirigenten Beth Steele og kordirigenten Steve Ko.

Vi hadde også en prat med dirigenten for orkesteret, Beth Steele, og kordirigenten Steve Ko. Begge var enige om at det var fint å jobbe med ungdommer, selv om det kunne være slitsomt noen ganger.

Beth Steele hadde jobbet ved skolen i fire år, mens for Steve Ko var det hans første år ved skolen. De fortalte at skolen la opp til slike turer for kor og orkester hvert annet år.

Tidligere hadde de hatt flere turer til land i Sør-Amerika. Dette var deres første besøk i Europa.

Turene var ganske kostbare, og elevene måtte betale alt selv. Skolen i seg selv var også kostbar, elevene betalte ganske mye i skolepenger. Det var ikke hvem som helst som hadde mulighet for å gå på KCS.

På turen til Norge hadde bare litt over halvparten av både de som var med i koret, og de som var med i orkesteret, mulighet for å være med.

Sang- og musikk-gudstjenesten, og samlingen i Sør-Fron kulturhuset etterpå, var et samarbeid mellom menighetsrådene i Ringeby, Sør-Fron og Nord-Fron.

Besøket hadde kommet istand gjennom kontakt mellom Lena Løsnesløkken i Ringeby, og hennes søster Hanne Gallatin i USA.

Hanne Gallatin driver et firma i USA som arrangerer slike turer; «Missiontrips» kalte hun turene.

I kulturhuset var det lagt opp til servering og «forbrødring» av besøket fra den amerikanske skolen og konfirmantene fra Ringeby, Sør-Fron og Nord-Fron.

Etter maten var det litt underholdning og lek; «samrøret» skapte mye latter.

Det var kalt inn mange gode hjelpere - hele arrangementet var svært vellykket.

Gode hjelpere.

«Samrøre».

Bibelvers i vann - bli kjent i smågrupper.

Kaker - nam!

Elever på alle kontinenter skulker skolen for å delta i global klimaprotest

Skoleelever i 130- 140 land verden over skulker skolen for å protestere mot manglende innsats mot global oppvarming.

16 år gamle Greta Thunberg (hvit lue) deltok i klimaprotesten i Hamburg

Det er blitt gjennomført klimaprotester i byer som Berlin, Hongkong, Bangkok, New Delhi, Wellington på New Zealand og Uleåborg i Finland.

Barn og unge på alle kontinenter, inkludert Antarktis, skulker skolen for å protestere på manglende vilje til å sette igang tiltak for å redde miljøet på vår klode!

«Hva skal du gjøre 15. mars 2019?», skrev den svenske klimaaktivisten Greta Thunberg (16) på Twitter.

Hun er hjernen bak den globale protestbølgen. I fjor høst begynte Thunberg å skulke skolen hver fredag for å rette søkelyset mot klimaproblemene. Hun demonstrerte utenfor den svenske Riksdagen, og siden da har snøballen rullet.

Tusenvis demonstrerte

Den globale demonstrasjonen som ble arrangert fredag 15. mars, var en av de største så langt. I Milano deltok hele 100.000 mennesker i klima-

protesten. Tusenvis av studenter samlet seg også ved Colosseum i Roma, opplyser arrangørene til det italienske nyhetsbyrået ANSA.

I Tyskland ble det gjennomført over hundre protester. I Berlin deltok rundt 20.000 demonstranter, de fleste unge studenter, i en protest på et torg midt i byen. Demonstrasjonen endte utenfor Tysklands statsminister Angela Merkels kontor.

Rundt 30.000 demonstrerte i de belgiske byene Brussel og Gent. Demonstrantene spurte her: «Hvorfor skal vi gå på skolen, når dere ikke vil høre på de utdannede?»

I Norge er det gjennomført skolestreiker i en rekke byer, og fredag 22. mars ble det avholdt en større klimaprotest i hele Norge.

De som deltar, dropper skolen og prioriterer i stedet å marsjere i gatene med krav om mer effektive tiltak mot den globale oppvarmingen.

- De skraper ikke engang på overflaten

Greta Thunberg deltok i protestene utenfor Riksdagen. «Du kan ikke bestikke klimaet», sto det på et av bannerne som studentene holdt. Klimaaktivisten ga flere radio- og TV-intervjuer under demonstrasjonen, og hun sa at hun følte seg veldig spent.

- De skraper ikke engang på overflaten. Jeg vet ikke hva de gjør, men de kaster bort tid, sa Thunberg til en gruppe journalister om sitt møte med ledende politikere under World Economic Forum i Davos i Sveits.

Der ble hun hyllet for sin beskjed til toppolitikkerne, der hun sa: Jeg vil at dere skal få panikk. Jeg vil at dere skal føle frykten jeg føler hver dag».

Kirkens miljø- og klimaengasjement

Å verne sin neste og skaperverket er grunnleggende for kristen tro. I klimaspørsmålet handler det om å arbeide for et bærekraftig levesett både nasjonalt og internasjonalt.

«Miljø, forbruk og rettferd» er blitt kodeordet for mye av arbeidet med miljø og solidaritet i Den norske kirke. Mye av vårt overforbruk i Norge belastar miljøet mer enn det kan tåle. Mange av de varene vi kjøper er produsert av arbeidere som ikke har akseptabel lønn eller verdige arbeidsforhold. Bevisste valg om vårt forbruk, kan bidra til mer rettferdighet i verden.

Klimarettferdighet dreier seg om at vi i den rike delen av verden må endre vårt forbruks-mønster

og levesett, og samtidig gi mennesker i utviklingsland mulighet til å få et bedre liv.

Som del av det verdensvide kristne fellesskapet vil kirken understreke at ansvaret for klimaet, er et globalt ansvar. Det betyr at vi her i Norge både må spørre hvordan vi skal gjøre nytte av oljeformuen globalt, og vise hvordan det globale ansvaret forplikter oss til å foreta reelle utslippsreduksjoner hjemme.

Klima- og miljøarbeid stadig viktigere for kirken

Siden Bispemøtets uttalelse i 1992 om «Forbrukersamfunnet som etisk utfordring» og Kirkemøtets uttalelse «Forbruk og rettferd» i 1996, har klima- og miljøengasjementet blitt en stadig viktigere del av kirkens sosialetiske arbeid. I 2013 deltok Den norske kirke i kampanjen Klimavalg 2013, en partipolitisk uavhengig kampanje som arbeidet for å sette klimasaken på dagsorden i forkant av Stortingsvalget 2013.

I magasinet Klimarettferdighet- et magasin om tro, teologi og klima (2013), uttaler Paul Erik Wirgenes, leder for styringsgruppen til prosjektet Skaperverk og bærekraft:

- For hver gang vi snakker om klimaendringen og skader på verdens miljø er situasjonen mer alvorlig enn sist vi snakket om det. *Det er tid for mer enn å synge et Kyrie eleison og be et Fadervår. Det er tid for at Guds folk over hele jorden reiser seg og tar ansvar.*

Konsertserie med kor fra
Gudbrandsdalen i Sør-Fron kirke

kl. 19.00

17. mars Seniorkoret Otta, Smiubelgen,
Vågå sangkor

27. mars Ranglarkampen kamferkor, Vokalgruppa
Chablis, Dovrefjell Disharmoniske Selskab

11. april Tretten Sangkor, Rondane Gospelkor
Øyer Sangkor, Lillehammer Seniorkor

28. april Mannskoret Klang, Bare damer,
Lomsklangen

7. mai
Norsk Et Lite Kor,
Vingrom Sangkor,
Ringebu og Sør-Fron Sangkor

**Konsertene er
gratis**

Se annonser på

www.facebook.com/sorfron.kirke

Kom i vårstemning med god og spennende korsang!

Hvorfor i all verden spiser vi lam til påske?

Av Knut Nåtedal, sykehusprest

Dette er ikke noen matspalte, om du rakk å få forventninger om det. Det er et dykk to tusen og fire tusen år tilbake i tid, og derfra tilbake til vår egen tid. Med påskehøytid og påskelam i sentrum.

Det er lov å forenkle litt vel, når vi ser på de tre store kristne høytidene? En hurtigversjon kan være å si at julen er barnas høytid, påsken er de voksnes, og pinsen er for spesielt interesserte. I alle fall morer avisene seg med «fem på gata» hver gang det er pinse, og spør folk hva vi egentlig feirer i pinsen. Nå er det ikke pinse, likevel, pinsen regnes som kirkens fødselsdag, da Den hellige ånd kom ned over disiplene, og over tre tusen mennesker ble døpt på en dag. Så om vi skal oppsummere de tre høytidene ut fra kristen målestokk, så er julen lett å forstå, pinsen er mest komplisert og mest abstrakt, og påsken er midt imellom.

Knut Nåtedal

Nå er det straks påske igjen, vi kjører i karavaner til fjells og til fjæra! Husk solkremen! Finn fram gule lys og husk å kjøpe påskelammet i tide. Påskelammet ja, hva er det for en tradisjon? Det er jo ikke bare at lam smaker ekstra godt til påske, eller at det var en tradisjon mormor hadde etablert for lenge siden. Påskelammet har en lang religiøs tradisjon, og en sterk symbolikk som har bidratt til at tradisjonen har overlevd i snart fire tusen år.

Hvor langt tilbake skal vi da? Jo, helt til Moses og Israel-folket som var på vei ut av Egypt. Jødene hadde vært slaver i fremmed land i omtrent fire hundre år, og endelig fikk de kommet seg vekk fra farao. Da berget de førstefødte blant dem livet gjennom å stryke blod fra lam på dørkarmene i huset.

Det kan synes ubegripelig sett med 2016- briller, men for jødene den gangen og helt fram til i dag har det vært et vitnesbyrd om at Gud tok vare på sitt folk. Han berget dem fra egypterhæren, og som en påminnelse og takk til Gud, har jødene siden dette hver eneste påske feiret påskemåltid og slaktet påskelam. Gode nordmenn har overtatt deler av tradisjonen gjennom å ta med seg lammekjøtt til hytta, uten nødvendigvis å legge noe symbolsk eller rituelt i dette.

På Jesu tid var jødene innforstått med påskefeiringen, de valfartet til Jerusalem for å være med på feiringen. Og de spiste påskemåltidet med lammekjøtt skjærtorsdag kveld. Da mintes de Guds redningsaksjon med utferden fra Egypt, ofringen av

påskelammet, og lærte opp nye generasjoner i at dette også gjaldt dem.

Jesus innførte feiringen av nattverden midt i sitt siste påskemåltid i Jerusalem. Og da dukker påskelammet opp igjen, først som hovedbestanddel i måltidet, men også symbolsk og rituelt da Jesus byttet ut ofringen av påskelammet med å forklare at fra nå av var det han som skulle ofres, så hele menneskeheten kan få tilgivelse og ny start. Vi finner det igjen i nattverdsliturgien, med ordene «du Guds lam, som bærer verdens synder». Jesus nytolket den jødiske tradisjonen og ga den et nytt innhold, med seg selv i sentrum. Jesus er det nye påskelammet! Det var en provokasjon som de jødiske lederne ikke fikk med seg, de hadde uansett bestemt seg for å ta ham til fange og slepe ham til retten samme kveld.

Det kan synes komplisert med de kristne høytidene, noen melder pass og tenker at de kristne tradisjonene blir for kompliserte og gamle. Eller utdaterte. Når vi nå står på terskelen av påsken, så er det en herlig tradisjon å samle venner og familie og spise lammekjøtt og kose seg. Og så inviterer det samtidig til ettertanke.

Knut Nåtedal

DET SKJER

Andakt på Sørheim omsorgssenter

Torsdag	11. april	kl. 11.30
Torsdag	2. mai	kl. 11.30
Torsdag	13. juni	kl. 11.30

Høgstdagsbøn i Sør-Fron kapell

Onsdag	22. mai	kl. 12.00
Onsdag	12. juni	TUR

Gudstenester i påska 2019

Palmesøndag:

Vendalen kafé kl. 11.00

Utegudsteneste

Prest: Kristinn Olason Musikk: Sergey Shulga

Skjærtorsdag:

Sør-Fron kyrkje kl. 18.00

Gudsteneste m. nattverd

Felles kveldsmat og sosialt samvær i kapellet etterpå,

Pris kr 40,- Sang v. Bjørg og Magne

Prest: Kristinn Olason Musikk: Sergey Shulga

Langfredag:

Espedalen fjellkirke kl. 17.00

Gudsteneste m. tekstlesing, musikk og meditasjon.

Prest: Kristinn Olason Musikk: Sergey Shulga

Påskenenatt:

Kvam kyrkje kl. 23.00

Felles påskenenattsmesse for kyrkjelydane i Sør-Fron, Nord-Fron og Sel

1. påskedag:

Sør-Fron kyrkje kl. 11.00

Høgtidsgudsteneste, dåp

Prest: Kristinn Olason, Musikk: Sergey Shulga

Slekters gang

DØPTE:

02.12.18	Leo André Rolstad Iversen	f. 22.09.18
13.01.19	Michelle Knuts	f. 02.10.18
13.01.19	Matheo Haverstad Nanaj	f. 25.09.18
13.01.19	Tarjei Kaltrud Hovden	f. 19.09.18
10.02.19	Cecilie Sofie Myrhaug Nitschke (døpt i Vågåkyrkja)	f. 22.12.18
17.02.19	Henrik Sveipe	f. 12.09.18
17.02.19	Tore Steig Ottesen	f. 18.10.18
17.02.19	Arthur Skurdal-Lourical	f. 06.11.18

GRAVFERD:

30.11.18	Magnhild Hammeren	f. 1926
07.12.18	Björg Marie Rudihagen	f. 1929
11.12.18	Bjørn Hagejordet	f. 1958
15.01.19	Randi Bredeveien	f. 1946
01.02.19	Anna Karin Vangen	f. 1941
05.02.19	Lillian Løkken	f. 1927
12.02.19	Anne Lien Bjørnsgård	f. 1974
15.02.19	Einar Rolvsbakken	f. 1922
26.02.19	Oddvar Nyhus	f. 1939
01.03.19	Oddmund Nystuen	f. 1916
01.03.19	Ingrid Scheie	f. 1928
05.03.19	Torbjørn Johannes Danielsen	f. 1937

Rakedag på Sør-Fron kyrkjegard

Laurdag 27. april frå kl. 10.00

Servering v. Diakoniutvalget.

v:pps

Sør-Fron kyrkje: Nr. 93508
Espedalen fjellkirke: Nr. 525769

Besøk vår hjemmeside:
www.kirken.sor-fron.no

TIL TENESTE

Kyrkjekontoret:

Kyrkjekontoret i Sør-Fron
Kommunevegen 1, 2647 Sør-Fron.
Telefon: 61 29 92 30. Fax: 61 29 92 31.
E-post: kirjekontoret@sor-fron.kommune.no

Kontortider:

Tysdag, onsdag, torsdag og fredag kl. 10.00–14.00.

Kyrkjeverge:

Kristian Haave
Tlf. kontor: 61 29 92 30 Mobil: 90 64 79 15
E-post: kristian.haave@sor-fron.kommune.no

Sokneprest:

Kristinn Ólason.
Bergevegen 21, 2647 Sør-Fron.
Tlf. arbeid: 61 29 92 32. Mobil: 90 87 49 19
E-post: kristinn.olason@sor-fron.kommune.no

Organist:

Sergey Shulga
Tlf. arbeid : 61 29 92 33. Mobil: 97 53 71 95
E-post: sergey.shulga@sor-fron.kommune.no

Klokkar:

Synøve Barlund Fladby
Tlf. arbeid: 61 29 92 35. Mobil: 97 72 44 49
E-post: synove.barlund.fladby@sor-fron.kommune.no

Menighetspedagog:

Ann-Kristin Fauske Mathisen.
Tlf. arbeid: 61 29 92 34. Mobil: 97 54 84 86
E-post: akfmat@gmail.com

Kyrkjetenarar:

Sør-Fron kyrkje: Stein Olav Myhre
Mobil: 91 38 58 53.
Espedalen Fjellkirke: Arnt Ove Voldbakken
Mobil: 97 95 05 42.
E-post: arnt@dalseter.no

Sør-Fron sokneråd:

Leiar: Egil Tofte tlf. 91 71 21 55
E-post: egiltoft@online.no
Nestleiar: Rannveig Brandstad tlf. 45 25 81 71
E-post: rannveib@hotmail.com

SØR-FRON KYRKJEBLAD

Sør-Fron Kyrkjeblad kjem ut med 4 nummer pr. år.
Det blir delt ut til alle husstandar i kommunen.
Minste kontingent er kr. 200,-.

I redaksjonen: Karl Olsen, e-post: kaol-ol@online.no
Gudveig Rønn og Soknepresten.
Bankgirokonto: 2095.21.81263

Grafisk produksjon og ekspedisjon:

Dale-Gudbrands Trykkeri as, 2635 Tretten.
Tlf. 61 27 73 50
www.dg-trykk.no

Stoff til kyrkjebladet sendes redaksjonen
eller ring telefon 61 29 92 30.
Stoff kan også sendes på mail:
prestekontoret@sor-fron.kommune.no

Velkommen til kyrkje

7. april – 4. s. i fastetida

Lit.farge: Fiolett
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Vårnmesse

Palmesøndag – 14. april

Lit.farge: Fiolett
Vendalen kafe kl.11.00 Gudsteneste

Skjærtorsdag – 18. april

Lit.farge: Fiolett
Sør-Fron kyrkje kl.18.00 Gudsteneste, kveldsmat i kapellet etterpå

Langfredag – 19. april

Lit.farge: Fiolett
Espedalen fjellkirke kl.17.00 Gudsteneste

Påskennatt – 20. april

Lit.farge: Kvit
Påskennattsmesse i Kvam kl.23.00, samarbeid med Nord-Fron og Sel

Påskedag - 21. april

Lit.farge: Kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Høgtidsgudsteneste

28. april - 2. s. i påsketida

Lit.farge: Kvit
Sørheim omsorgssenter kl.12.00 Gudsteneste

1. mai - onsdag

Lit.farge: Grøn/kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Gudsteneste

5. mai - 3.s.i påsketida

Lit.farge: Kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Samtalegudsteneste

12. mai – 4. s. i påsketida

Lit.farge: Kvit
Espedalen fjellkirke kl.11.00 Gudsteneste

17. mai - fredag

Lit.farge: Grøn/kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Festgudsteneste

19. mai – 5. s. i påsketida

Lit.farge: Kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Konfirmasjon

26. mai – 6. s. i påsketida

Lit.farge: Kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Gudsteneste

Kristi himmelfartsdag - 30. mai

Lit.farge: Kvit
Sør-Fron kyrkje kl. 09.30 Morgensang

2. juni – Søndag før pinse

Lit.farge: Kvit
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Krøllegudsteneste

9. juni – Pinsedag

Lit.farge: Raud
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Høgtidsgudsteneste

16. juni - Treeiningssøndag

Lit.farge: Kvit
Espedalen fjellkirke kl.11.00 Gudsteneste

23. juni – 2. s. i treeiningstida

Lit.farge: Grøn
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Gudsteneste

30. juni – 3.s. i treeiningstida

Lit.farge: Grøn
Sør-Fron kyrkje kl.11.00 Gudsteneste

*Vi ynskjer alle lesarane av
Kyrkjebladet god påske!*